

af anden grund, er staten berettiget til at overtage de bevillingshaverne tilhørende og til selve indvindingsvirksomheden tilvejebragte anlæg til en pris, der i mangel af enighed fastsættes af det i § 14 omhandlede voldgiftsnævn ved vurdering«.

Videre fremgår det af § 12, stk. 6, at »I det omfang staten ikke overtager de til selve indvindingsvirksomheden hørende anlæg, er bevillingshaverne berettiget til at fjerne disse, og de er pligtige på ministerens forlangende at fjerne sådanne, hvis forbliven efter ministerens skøn er til ulempe for det offentlige eller private«.

Staten har således ret til at overtage anlæggene i Nordsøen, såfremt eneretsbevillingen udløber uden at være blevet forlænget. Anlæg, som staten ikke ønsker at overtage, kan kræves fjernet. Der er ikke nærmere regler for, hvorledes prisen for en statslig overtagelse af anlæg skal fastlægges. Spørgsmål om prisfastsættelse vil i givet fald skulle forhandles med bevillingshaverne.

Spørgsmål 9:

Har regeringen ingen principielle betænkkeligheder ved reelt at sætte Folketinget og dermed vælgerne og demokratiet ud af kraft de kommende 39 år i forhold til kommende lovændringer og deres virkninger på samfundsøkonomien. I den forbindelse ønskes oplyst, om aftalen er retligt bindende for alle fremtidige regeringer og Folketing i de kommende 39 år, uanset om de partier, som måtte tilslutte sig aftalen, kommer i mindretal efter et demokratisk valg frem til 2042.

Svar:

Af aftalen om kompensation fremgår det udtrykkeligt, at statens almindelige beskatningsret ikke berøres af kompensationsbestemmelserne.

Omkring aftalens retlige bindinger henvises til Justitsministeriets notits af 7. november 2003, L 62 – bilag 19.

Spørgsmål 10:

Der ønskes en beregning af det samlede beløb i kompensation, som staten maksimalt kan risikere at skulle betale frem til 2042, jf. fortolkningsaftalens § 4, L 62 – bilag 18, såfremt man lægger de samme forudsætninger til grund, som er anvendt i bemærkningerne til L 62 i aftaleforløbet.

Svar:

Det samlede kompensationsbeløb opgøres som forskellen mellem overskudsandelen/statsdeltagelse og summen af den royalti, som DUC faktisk skulle have betalt frem over, og værdien af DUC's gasovervæltningssklausul på DONG.

Givet de samme forudsætninger, som er lagt til grund for aftaleforløbet i lovforslaget med hensyn til oliepris, dollarkurs, produktion m.v., anslås det samlede kompensationsbeløb for staten med betydelig usikkerhed at udgøre i størrelsesordenen 40 mia. kr. i løbende priser (ca. 22 mia. kr. i nutidsværdi) for perioden 2004-2042. Dette er kompensationen, hvis beskatningen først øges i 2042 eller senere. Strammes vilkårene tidligere, vil DUC's merbetaling være mindre og kompensationsbeløbet tilsvarende mindre. Der henvises i øvrigt til svaret på spørgsmål 84 vedrørende B 7, jf. L 62 – bilag 67.

Spørgsmål 12:

Under henvisning til bestemmelserne i § 3 i fortolkningsaftalen om kompensation ønskes oplyst:

- a) Såfremt en selskabsskattenedsættelse for halvdelens vedkommende bliver finansieret gennem øvrige byrder på erhvervslivet, vil det da åbne mulighed for, at der vil kunne vedtages en forhøjelse af kulbrinteskatten, der ligeledes inddrager halvdel af den fordel, som selskabsskattenedsættelsen medfører for bevillingshaverne, uden ret til kompensation?
- b) Såfremt en selskabsskattenedsættelse finansieres fuldt ud gennem øvrige byrder på erhvervslivet, men ikke fordeler sig »gennemsnitligt«, f.eks. ved en større belastning af de finansielle virksomheder end af det øvrige erhvervsliv, vil man da kunne inddrage hele gevinsten ved selskabsskattenedsættelsen gennem en forhøjelse af kulbrinteskatten uden ret til kompensation?
- c) Såfremt man på kortere sigt fuldt ud finansierer en selskabsskattenedsættelse gennem ændringer af afskrivningsreglerne (som det sidst skete i 2000), vil man da kunne inddrage hele gevinsten gennem en forhøjelse af kulbrinteskatten, eller vil kun rentevirkningen kunne indregnes?
- d) Såfremt man ikke i første omgang finansierer en selskabsskattenedsættelse gennem